

השאלה שהתעוררה במישכמו של זאב הורוביץ, הנאשם בניסיון לרצח שוטרים

האם קיבל רב-סמל גואטה

הגעתי למקום השוד עם ניידת וראיתי שלוש דמויות רצות על המדרכה. קפצתי מן הניידת ורדפתי אחריהם. אחד השודדים השליח עלי מזוודה בה היו תכשיטים. התימוטטתי. קמתי ואו ראיתי את אחד השודדים. הוא הסיר את כובע הגרב מפניו ואז זיהיתי אותו כזאב הורוביץ. הוא ברח ונעצר כעבור זמן קצר ברחוב הסמוך. במשטרת דיז'ן גרף אמרתי לו: אני מתפלא עליך, שאלתי אותו מי היו שותפיו לשוד, והוא השיב לי: אתה יודע מי החברים שלי..."

מאחר ועדותו של רב-סמל גואטה היא היחידה לסיפוי אפשר להרשיע את הורוביץ, איננו לעצמו פרקליטו של הורוביץ, עורך-הדין דב שילנסקי את קרהגונה הבא: גואטה רצה להתנגם בהורוביץ משום שסרב לשלם לו שוחד, לכן זיהה אותו בתור אחד ה"שודדים". הורוביץ הוא אמנם ספטר-כרטיסים, אבל לא שודר.

הטיח שילנסקי בפני רב-סמל גואטה: "הי נכון שבתקופת עבודתך כאיש המחלקה

מחבריו לבית-מלאכה לתכשיטים של אורי פדני ברחוב כר-אילן 12 בתל-אביב. אחרי שאיימו על חמשת הנוכחים בבית-המלאכה כי ירצחו אותם אם יעזו להוציא גנה מ"פיהם, השכיבו אותם על הארץ, כפתו את ידיהם ורגליהם, סתמו את פיותיהם בסמרטוטים והסתלקו עם תכשיטים בשווי של 84 אלף ל"י.

אלם עוד לפני שהספיקו השודדים להסתלק מן המקום, חמק אחד העובדים החוצה והזעיק את המשטרה. בדרך מנוסתם נתקלו השודדים בשוטרים. אחד השוטרים, אליהו שמש, חסם את דרכו של שודד מוויין ב"תת-מיקלע". "היכונע! אתה מבילא תפוס!" צעק שמש לעבר השודד. אבל השודד ירה צרור מתת-המיקלע אל השוטר. הכדורים החטיאו את מטרותם ושמש לא נפגע. מי היה אותו שודד שירה בתת-המיקלע לעבר השוטר? קשה היה לזהות אותו כיוון שפניו היו מכוסים בכובע גרב. האיש החיד שטען כי הצליח לזהותו היה רב-סמל רפאל גואטה. סיפר גואטה בעדותו בבית-המשפט:

לושה צעירים ישבו במשרדי ה"מטה הארצי של משטרת ישראל בתל-אביב. שני קצינים בכירים של המשטרה, נציג פרקליטות המדינה ועורך-דין היו נוכחים בחדר שעה שהשלושה השמיעו את עדותם.

השלושה טענו כי בתקופת שונות ובנסות שונות שילמו שוחד לרפאל גואטה, רב-סמל במשטרת תל-אביב. בתמורה, כך העידו, איפשר להם רב-סמל גואטה לעבור על החוק, התעלם מעבירותיהם.

כאשר הסתיימה גביית העדויות מפי ה"שלושה", הם הועברו אחד אחד אל מכונית האמת. שם חזר כל אחד מהם על סיפורו ועדותו, כשהוא נחקר בידי קציני המשטרה. שלושת הצעירים היו דמויות ידועות ל"משטרה. שלושתם הם ספטרים בכרטיסי קול-נוע. רב-סמל גואטה שירת בשעתו במחלקה למניעת ספסרות במשטרת תל-אביב. לפי עדויותיהם של השלושה הם שילמו לגואטה במזומנים ובכרטיסי-קולנוע כדי שאנשי מחלקתו לא יפריעו להם בעיטוקם הבלתי-חוקי. אחד מהם אף סיפר כי כאשר עבר לחוליה ספטר-כרטיסים אחרת, שלא רצתה לשלם שוחד לגואטה, עצר אותו הרב-סמל ופתח נגדו תיק פלילי.

איש לא חייב את השלושה לבוא ולמסור עדות נגד רב-סמל המשטרה. הם ידעו כן אם יסתבר שהעלילו בכזו נגד השוטר, הם צפויים למשפט ולעונש כבד על מתן עדות-שקר. אבל הם היו מוכנים להיחקר אפילו במכונית-אמת כתנאי שהמשטרה תבטיח להם חסינות כעדי-מלך, אם יתברר ש"עדותם אמת, וכי רב-סמל גואטה לקח באמת שוחד מהם ומחבריהם.

מי ירה בתת-מיקלע?

לא הראגנה לשמה הטוב של משטרת תל-אביב היא שהביאה את שלושת ספ"רי הכרטיסים למסור את עדותם. הם דאגו לחברם, ספטרי כרטיסי-הקולנוע זאב הורוביץ (28), שהואשם בבית-המשפט ה"מחויי בתל-אביב בניסיון לרצוח שוטרים ב"שעה שסיכלו ניסיון לשוד.

הובר אירע ב-21 בינואר. זאב הורוביץ הואשם בכך כי ביום זה נכנס עם שניים

איים ברצח?

למניעת ספסרות דרשת מן הנאשם, שעסק בספסרות, "לשתפך ברווחי?" גואטה הכחיש את האשמה החמורה.

מי מאיים ברצח?

דההגנה של שילנסקי זכה בתגובה חריפה של התובע, סגן פרקליט-המחוז אורי וגמן. היה זה אחרי שהורוביץ עצמו

ניסה לרצוח?

זאב הורוביץ הנאשם וזאב-סגן ישראל בניסיון לרצוח שוטרים בתת-מיקלע.

מישחת?

רב-סמל רפאל גואטה, נאשם על-ידי ההגנה ב"משפט הורוביץ-סקיבל שוחד, הוא מכחיש.

התעלף בבית-המשפט בעת השמעת עדותו של השוטר שמש. טען וגמן: "התנהגות הנאשם היא חלק ממסע סחטנות נגד העדים. הנאשם מבקש להרוויח זמן כדי ללחוץ על העדים שישיגו את עדותם." וגמן האשים באותה הודמנות כי אביו של הורוביץ, חיים הורוביץ, לוחץ על גואטה שישיג את עדותו. אפילו איימו על גואטה ברצח.

חיים הורוביץ (60), גבר רוה ונמוך-קומה, בעל ארשת פנים חולנית, אינו מסתיר את פעילותו להצלת בנו. "נכון", אמר לכתב העולם הזה, "הלכתי ליועץ המשפטי ולש"י לנסקי ואמרתי שיש ספסרים שיעידו שגואטה לקח שוחד. נכון שאני טוען שגואטה לא ישר. אני יודע שהבן שלי אינו טלית ש"כולה תכלת, אבל הוא חף מפשע במיקרה זה. הוא עסק בספסרות ולא בשוד ורצח. אני לא מאיים ולא סוחד. אורבא, שיתבעו אותי לדין אם זה נכון שאני מאיים וסוחד. נראה אותם."

כאשר נשאל דובר משטרת מחוז תל-אביב, עמוס אריכא, לתוצאות החקירה בעניין עדותם של שלושת הספטרים נגד גואטה, השיב: "גואטה הוא אחד העדים החשובים במשפט. מלבד הנסיונות להאביש את שמו, איימו עליו בצורות שונות כדי לסגת מעדותו. ה"דבר הובא לדיעצת בית-המשפט. כאשר לכל הפרשה, בית-המשפט יקבע את עמדתו בכובא עת. המשטרה מנהלת חקירות ללא משוא פנים גם כשהמזכיר הוא באיש-משטרה."

כפר. לדבריו יצא מבית הורוי, הסמוך לבית הנערה וניגש לגיפ שלו. אז יצאה אליו ה"נערה והומינה אותו לשמות כוס תה בביתה. שעה ששתה את התה, שאל אותה מה בקשר ל"15 הלירות שלוחתה ממנו בשעתו. לשמע דברים אלה אמרה לו הנערה שאם ימשיך לדבר על הכסף, תפתח בצעקות ותסבך אר"תו. וזה מה שאירע.

המשטרה הגיעה אלינו באחת בלילה, סיפרה ציביה חרד, אשתו בת ה-27 של ראש המועצה. "השוטר אמר לבעלי: אתה יודע למה אנחנו כאן. אתה התעסקת עם ה"לדה". פניתי לבעלי ואמרתי לו: זה הקבר שחפרו לך אנשי תוחלת אחרי שנתת להם שלוש שנים מהחיים שלך."

לדברי ציביה, נפל בעלה קורבן לקנונייה של אנשי הכפר נגדו. הם טוענים כי חרד הסכים עם אנשי ח"ד שתמורת 100 אלף ל"י יעזבו אנשי תוחלת את המקום. "הם כבר אמרו הרבה פעמים שישימו את בעלי בכל המוסדות", סיפרה ציביה, "והנה מצאו את הדבר הגרוע ביותר. בטח שילמו לילדה 200 ל"י כדי שתסבך אותו. הוא בסך הכל שתה אצלה תה והיא בעקה שהוא מיוזם אותה. אם הוא היה חילומי, הוא לא צריך אותה. יש מספיק זוגות ביפו."

המשטרה תצטרך להחליט אם חרד שתה רק תה, ואם יש מקום להעמיתו לדין.

כבר התרגלו לצאת לכפר מדי פעם. שכן בין תושבי תוחלת, שרובם דתיים יוצאי-תימן, לבין שכניהם מכפר חב"ד, פורצים כמעט מדי יום תיגרות וסיכסוכים. אלעזר שהפעם לא הוועקו השוטרים בגלל סיכסוך קרקעות. אנשי תוחלת הזעיקו אותם בשל האשמה של מעשה מגונה שנעשה בי אחת מכנות הכפר, קטינה בת 17. והאיש אותו האשימו בביצוע המעשה המגונה היה לא אחר מאשר יואל חרד, ראש מועצת ה"כפר.

סיפרו תושבי הכפר לשוטרים: "אבי הנע"רה, ישיש בן 78, רצה לנסוע לאזכרה. היות ולא היה לו כסף להוצאות הנסיעה, פנה אל חרד, ביקש שילוה לו 5 ל"י. חרד הלוחה את הכסף והישיש נסע. בשעה 8 בערב ניגש חרד לביתה של הנערה, ביקש לדבר עם אביה. הלא אתה יודע שהוא נסע? אמרה לו הנערה. אין דבר, אני אחכה לו קצת, השיב לה חרד. אחר-כך הוא תפס אותה ב"כתפיה והחל לנשק אותה. הנערה התנגדה לו בכל כוחה והתחילה לצרות כרי להזעיק עזרה. חרד, שנבהל מן הצעקות, התחיל לקרוע לה את הבגדים. אבל הנערה חילצה עצמה ממנו, רצה לחלוץ וצעקה. שכינה שמעו את הצעקות והצילו אותה מדיו של חרד."

"שילמו לילדה". גירסתו של ראש המועצה היתה שונה מהאשמות תושבי ה-

שות הבסיסיות של ההכרה של שתי תנועות לאומיות זו בזו.

מבחינה עקרונית מייצג פיתרון זה, של הקמת מדינה פלסטינית בצידו של ישראל, גם לקח של נסיון היסטורי: קל להראות כי נסיונות לפתור בעיות של התנגשות של שתי תנועות לאומיות על-ידי יצירתה של מדינה "דו-לאומית", נידונו לכישלונות כרא"גיים..."

אך שעה שמיטב אנשי הרוח וההגות של ישראל, הסתערו על דעת-הקהל הישראלית בתביעה להקמת מדינה פלסטינית, עדיין המ"שיכה ממשלתי-ישראל לטמון ראשה בחיל ב"בתי-ענה, ולהתעלם מהשינוי הקיצוני בדעת-הקהל. טען השבוע ש"רה-הסכסוך הישראלי גלילי: "שאלת השאלות איננה ההכרה או אי ההכרה בערבים הישראליים כצביר בעל זכות להגדרה עצמית... שאלת השאלות היא כיצד להתגבר על הסיכור, להתגונן בפני הפרת הפסקת האש ולהעריך נכונה ה"תכונה הערבית לקראת סיבוב חדש."

פנעים מה עשה ראש-המועצה?

בשעת הצות הגיעו שוטרי משטרת נס"ציונה לכפר תוחלת שליו רמלה. השוטרים

תיהם ובעלי תפיסה אידיאולוגית טונה ב"רעיון חדש, כשם שהם מתלכדים עתה סביב התביעה להכרה ישראלית ביישות הפלסטינית.

אל האלוף מתי פלד, הרואה במדינה ה"פלסטינית פיתרון לבעיות הביטחון של ישר"אל, ואל הפרופסור יעקב טלמון, התובע הכ"רה ביישות הפלסטינית בגלל מניעים הומא"ניים, הצטרף השבוע ה"ר שלמה אבינרי מ"האוניברסיטה העברית בירושלים. אבינרי, שנשלח לפני מספר חודשים, כי סיוע משרד-החוץ, עם קבוצה של אינטלקטואלים ישראלים, כדי להתמודד בוויכוחים אידיאולוגיים עם אנשי השמאל-החדש באירופ"ה, חזר ממסעו עמוס רשמים. אותם פירסם השבוע במעריב. המסקנה העיקרית שלו כי תוצאה ממסעו — מדינה פלסטינית טובה לישראל גם מהבחינה התעמולתית.

פינוכ חדש של מלחמה. "הדרך הי"חידה להתמודד עם התעמולה (של אל-פתח) בדבר, פלסטינה חילונית ודמוקרטית היא להכיר בזכות ההגדרה העצמית של הפלס"טינים", כתב אבינרי. "הטיעון הישראלי חייב לעמוד על כך כי הוא מכיר בזכות הפלסטי"נים להתח, אם ירצו, חטיבה מדינית-לאומית. בטיעון הכי אנשי השמאל-החדש יש איפוא הכרח להכיר בפיתרון של מדינה פלסטינית ביהודה ובשומרון (ולטווח ארוך יותר, גם בעבר-הירדן) כפיתרון שהוא נוח לא רק ב"בחינה הסברתית, כי אם גם עונה על הדרי"